

за Пилатъ, — съмъ сжщо готовъ“. Пилатъ се прости съ Албина и излѣзе.

Единъ часъ слѣдъ това двамата мжже дохода до половината на планината, която се издига надъ града Виена. Пилатъ устреми очитѣ си къмъ мрачния долъ, който се намѣрва близо. Водата въ него съ течението си шумѣше невидима за очитѣ, гжститѣ смокинени клоне я засѣнѣха и хвѣрлениятъ камъкъ дълго трѣбаше да се бори съ тѣхъ, докато чуванетоъ отъ падането му не даде знакъ, че е достигналъ дѣното. Погледътъ на Пилата почиваше надъ тази пропасть и, намирайки се въ послѣдната степенъ на отчаянието, залѣтъ съ сълзи, той каза на другаря си: помни смъртъта на Назарянина, умиращъ срѣдъ нещастия спокойно; запази си меча Лонгине, — азъ вече не искамъ твоята услуга: и безъ тебе ще съумѣя да намѣря смъртъта. Ржката ти не бива да се зацапва съ моята кръвъ, защото по нея тече свещенна кръвъ. Така, Лонгине, този Мждрецъ, който умрѣ на Голгота, е слѣзаль отъ небето. Тази вѣра запази въ сърцето си! Всички, зели участие въ смъртъта му, нещастно загинаха. Припомни си Ирода и Каиафа! Самъ Тиверий въ Каиръ бѣ задушенъ въ постелката си. Азъ само ги прѣживѣхъ; ти сега ще бждешъ свидѣтель на края ми“.

Съ тѣзи думи Пилатъ се хвѣрли въ пропастьта Лонгинъ слуша трошечитѣ се клоне и видѣ летещитѣ нагорѣ парчета отъ дрѣхитѣ му, покжсани отъ сжчкигѣ;¹⁾ чуваше се шумътъ на тѣлото, което се блѣскаше о канаритѣ и ехото скоро му донесе послѣднитѣ стенания на умирация. . .

Така свърши Пилатъ, при когото страда Христосъ на кръста!

¹⁾ Сжчки — сухи клоне. Пр.